

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Confessio. VI. quoad sigillum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

git procurare absolutionem, vel ex consilio Confessarij differt confessionem, vel, qui tantum habet venialia, c. 21. n. 34. Nisi tanto affectu sit circa illa, vt timeat, quod per ea fit inducendus in mortale, nisi sanet illa venialia, confitendo. num. 31. Et potest confiteri vnum veniale, tacendo aliud. nu. 34.

CONFESSIO. VI.

Quoad sigillum.

SIGILLUM est obligatio aliquid occultandi. A
cap. 8. num. 1.

Et est duplex, legis diuinæ, naturalis, & Confessionis, ex lege diuina positiua. num. 2. Atque sigillum confessionis, etiam est de lege naturæ. num. 5.

Sigillum confessionis nunquam est reuelandum, nisi de licetia pœnitentis. n. 2. & 10. Obligat, quâuis pœnitens nō absoluitur. n. 2.

Cadunt verò sub sigillo non solum mortalia & venialia, & circumstantiæ, sed etiam omne illud per quod directè vel indirectè detegeretur, pœnitentem, aliquod mortale, vel aliquod particulare veniale, etiam leuissimum, commisisse. num. 3.

Reuelare peccatum veniale, est peccatum mortale, quia plurimum lædit Sacramen-

I 5 men

mentum. capit. 18. num. 52.

Neque solum obligat confessarium, verum etiam omnem qui audit confessionem licite vel illicitè, mediatè vel immediatè. cap. 8. num. 4.

Obligat etiam interpretem, & consiliariũ. cap. 8. num. 7. cap. 18. num. 51. Quos omnes obligat etiam cum periculo mortis. cap. 18. num. 51.

Sigillum confessionis fortius est, & arctius quàm sigillum naturale; & grauius peccat, qui infringit hoc sigillum Confessionis, quàm qui violat secretum naturale. cap. 2. num. 5. cap. 18. num. 52.

Sigillum confessionis durat etiam post mortem. cap. 2. num. 7.

Aliquando detegitur, si confessarius (quãuis ipse putet non detegere) incautè loquatur, his vel illis verbis: vt dicere pœnitenti coram aliis, quem non absoluerat, *Tibi denego Sacramentum Eucharistia, quia habes casum reseruatum, à quo ego non potui te absoluerè.* Item dicere, *Illi mihi confessus est multa & graua peccata.* Vel audita duorum vel trium confessione dicat de vno eorum, *Iste nullum peccatum mortale habuit.* indirectè enim dicit reliquos illud habuisse. Item confessarius, qui audita confessione aut casu difficili, statim consulit Doctorem præsentem, & accepto

accepto consilio continuo redit ut absoluat penitentem, si illum frangit. Item frangit illud Sacerdos, qui confitens alteri, accusat se absoluisse aliquem à peccato Simonia, eo modo ut facile possit coniecere illius confessarius, quisnam fuerit ab eo absolutus. Item reprehensibiles sunt confessarii, qui sibi inuicem confessiones referunt, dicentes, *quidam miles, vel quadam mulier, confessi sunt mihi hodie hoc vel hoc;* vel qui dicit, *iste confessus est admodum bene, sed ille non mihi satisfecit.* Item infringit qui dicit, *ille confessus est mihi, sed ego non absolui eum.* Item qui dicit, *Nolui illum absoluerè, quia non vult relinquere concubinam, vel restituere.* cap. 8. num. 8. 9. 10.

Sacrilegè faciunt, qui sine necessitate audiunt in confessione multos pueros rationis usum habentes, simul congregatos, quia iniuriam faciunt Sacramento, & peccata reuelantur etiam ab ipsismet pueris. cap. 8. num. 13.

Violatur etiam sigillum, ex hoc, quòd confessarius, de concubinariis vel aliis publicis peccatoribus dicat, quòd sibi sunt confessi illa peccata publica: nam licet non reuelet peccata, siquidem publica sunt, reuelat tamen, illos ea explicasse in confessione. cap. 2. num. 10. §. 12. No. num. 11.

Non

H Non tamen violat Sigillum Confessarius, qui denegat absolutionem publico peccatori. & postea accedente illo ad communicandum, ita se gerit cum illo, ac si non audiuisset eius confessionem, dicens ei, *Amice, tu fuisti, hucusque publicus peccator, & nondum egisti publicam pœnitentiam, & antequam illam agas, Eucharistia non debet tibi ministrari publicè. cap. 8. num. 11.*

Non violatur sigillum ab illo confessario qui dicit *ego audius peccata Petri.* nisi quando pœnitens adeo clam confessus, ut ob istam causam nolit alium scire, se tali sacerdoti confessum fuisse. cap. 8. num. 11.

Vtrum autem violetur ex impositione publicæ pœnitentiæ, vel magnæ, statim adimplendæ. vide in tit. Satisfactio I I.

I Confessarius, qui propter peccata audita in confessione, denegat suffragium pœnitenti, non exprimendo causam, non violat sigillum. num. 12.

Neque etiam qui cautè consulit Doctorem, consilium petens ab eo. num. 15.

Neque qui ex Petri confessione intelligens Ioannem esse complicem, postea Ioannem de illo crimine interrogat, dummodo cautè faciat. num. 17.

K Neque qui admonet hæredes sui pœnitentis, quod ipse pœnitens sibi mandavit,

CONFESSIO. VI. 141

vt hæredibus diceret, quòd restituerent tale debitum defuncti. cap. 17. num. 23.

Malè facit confessarius dicendo, *In tali loco, in quo audiui confessiones, perpetrantur grauia crimina*: non tamen violat sigillum. cap. 8. num. 16.

Interrogatus autem Confessarius, quid egerit erga poenitentem, debet dicere, *se suo munere fuisse perfunctum*: Non tamen licebit dicere se non absoluisse. num. 14.

Non violat sigillum confessarius, qui vocatus in testem, testificatur id quod audiuit in confessione, qui tamen alia via id sciebat. num. 15.

Qui interrogatus ab aliquo vtrum poenitens confessus fuerit ei tale vel tale peccatum, licitè potest negare, etiam adhibito iuramento. cap. 8. num. 17. No. num. 19.

Confessarius non potest se intromittere ad liberandum à morte eum quem per confessionem cognouit esse innocenter. cap. 15. num. 16. No. num. 17.

Reuelatio peccati auditi in confessione, aliquando potest esse peccatum mortale, triplici ratione, vt cum peccatum est occultum, & graue. tunc enim peccatur. primò, contra secretum, quod etiam nulla interueniente promissione obligaret. secundò, contra promissionem, saltem tacitam, cetandì.
tertiò,

tertiò, contra legem Euangelicam, cap. 18. num. 52. vnde videtur teneri confessarius id explicare in confessione. ibidem circa medium.

Confessarius non potest extra confessionem, publicè nec secretò corripere poenitentem de peccatis confessis, nisi poenitens significaret id esse sibi gratum, inducendo colloquia vel consulendo super eis. cap. 24. num. 13.

Peccat mortaliter poenitens, qui aliquid à confessario sibi dictum vel præceptum, reuelat cum notabili detrimento vitæ, famæ, vel bonorum eius. cap. 21. num. 43. No. num. 44.

Vt autem aliquod peccatum cadat sub sigillo confessionis, non sufficit, quòd poenitens flexis genibus & præmisso signo crucis dicat Confessario, *Hoc tibi dico sub sigillo confessionis.* Sed requiritur quòd illud dicat animo confitendi sua peccata, ac recipiendi absolutionem. cap. 8. num. 17. 18. & cap. 18. num. 55.

CONFESSOR I.

Quid sit.

QUI LIBET simplex Sacerdos non præfatus ab Ecclesia potest, & est confessor